

עת"א 69703/09/16 - פרקליטות מחוז צפון- פלילי נגד פאדי אלעוברה

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 69703-09-16 פרקליטות מחוז צפון- פלילי נ' אלעוברה(אסיר)
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
עותרים	פרקליטות מחוז צפון- פלילי
נגד	
משיב	פאדי אלעוברה (אסיר)

החלטה

בפניי בקשה להארכת תקופת החזקה של עציר בהפרדת יחיד, לפי סעיף 19ה(א)(1) לפקודת בתי הסוהר (נוסח חדש), תשל"ב-1971, למשך 6 חודשים נוספים, החל מיום 19/10/16.

נימוקי הבקשה:

- המשיב במעמד "עצור עד תום ההליכים" מאז 22/05/16, לאחר שהוגש נגדו כתב אישום המייחס לו עבירות של החזקה והובלה של נשק וקשירת קשר לביצוע פשע.
- המשיב מוחזק בהפרדת יחיד, מאז שנעצר לראשונה ביום 19/04/16, מוגדר כאסיר השגחה.
- במאסר קודם שלו הוחזק המשיב גם כן בהפרדת יחיד נוכח התנהלותו האלימה והשלילית כלפי אסירים ואנשי סגל.
- גורמי שב"ס מעריכים כי קיים חשש ממשי לשלומם של אסירים אחרים ולשלומם של הסוהרים על רקע התנהגותו.
- לבקשה צורפו הנספחים כנדרש ועל פי הוראת סעיף 19 לפקודה. אין מניעה רפואית או סוציאלית מהמשך החזקתו במאסר.

דין:

חווה"ד הסוציאלית ממליצה על המשך הפרדה משום ש"נראה כי ההפרדה מספקת רמת גירויים נמוכה שהכרחית ליכולת העצמית של פאדי". העו"ס מציינת כי בשיחה האחרונה עם המשיב עלו תכני ילדות, תכנים על האלימות שלו, רגשותיו, דרכים לשלוט בתגובות תוקפניות, **שיחה כנה ופתוחה**.

בפרק "פרטים סוציאליים", בדוח שהוגש, מציינת העו"ס כי המשיב ללא רקע התמכרותי, קיים רקע פסיכיאטרי, מטופל תרופתית, קיימת פגיעה מוחית אורגנית, הבאה לידי ביטוי במצבי רוח משתנים, קושי בוויסות רגשי ותוקפנות.

עמוד 1

לאור המפורט בחווה"ד הסוציאלית, הוריתי על מתן ייצוג מטעם הסניגוריה הציבורית, למרות שהמשיב הודיע במסגרת טופס "עמדת האסר להארכת ההפרדה" שהוא איננו מעוניין בייצוג משפטי ואינו מעוניין להיות נוכח בדיון.

בטרם הדיון, שנערך לאחר מספר דחיות - ביום 15/12/16, נעתרתי לבקשת יחידת הליווי לאפשר את איזוקו של המשיב בידיו וברגליו באולם ביהמ"ש במהלך הדיון, לאחר שהוצגו בפניי מסמכים ומידעים.

טענות ב"כ המבקשת בדיון:

ב"כ המבקשת הגיש מידעים סודיים התומכים, לטענתו, בבקשה והפנה לעובדה שכאשר הובא המשיב לביהמ"ש במסגרת ההליך הפלילי, הוא סירב להיכנס לאולם ותקף אנשי ליווי.

טענות ב"כ המשיב:

עמדת המבקשת והגשת הבקשה להארכת הפרדה נובעים מהדעה הקדומה שיש נגד המשיב, שהביאה להחזקתו בהפרדה במהלך המאסר הקודם. ב"כ המשיב מציינת כי לטענת העותר מתנכלים לו גורמי שב"ס והליווי באזור המרכז, מתוך התחשבות ומשיקולים זרים, וכי מאז הועבר לכלא גלבוע, חלה רגיעה ממשית בהתנהגותו. ב"כ המשיב עמדה על הנזקים שנגרמו וממשיכים להיגרם למשיב עקב החזקתו בהפרדה תקופה כה ממושכת.

במהלך הדיון היתה לי האפשרות להתרשם ישירות מהמשיב. מבנה גופו של המשיב - גוף "בריא ומפותח" באופן בולט עם שרירים של "מתעמל", עלול אכן להטעות. אולם, ככל שהרבה לדבר, ניכר היה ש"יש רגליים" לטענותיו וכי לא ניתן לשלול אותן.

אין ספק כי סף הרגישות והתגובה של המשיב הינו נמוך מאוד. ניתן להבין זאת על רקע מצבו הנפשי והאורגני כפי שצוטט לעיל מהדו"ח הסוציאלי.

המשיב טען כי כל האירועים האלימים וההתנהלות השלילית אירעו בתקופה בה שהה בכלא במחוז המרכז, שם הכירו אותו מתקופת מאסרו הקודם, בה שהה כ-10 שנים בהפרדה, ולא היו מוכנים לשכוח לו את התקופה ההיא ולתת לו הזדמנות. יחס זה כלפיו גרם לו להיכנס ללחץ ולהגיע למצבים לא נעימים. המשיב ציין כי כאשר מתגרים בו הוא איננו יכול שלא להגיב. לדבריו, מאז הועבר לכלא בצפון לא היה מעורב בשום אירוע שלילי. כעת הוא מוחזק בכלא גלבוע, משם גם שוחרר מהמאסר הקודם, לאחר שעבר הליך טיפולי ושיקומי ארוך. לדברי המשיב, הקשר שלו עם העו"ס בכלא גלבוע הוא קשר טוב.

עיינתי בדו"חות ובכרטיס האשראי ומצאתי שיש בהם תמיכה לטענתו של המשיב. האירועים האלימים האחרונים בהם היה מעורב היו כאשר שהה במרכז. בעת ששהה בכלא איילון נקט בשביתת רעב ונשפט משמעתית על כך. האירוע האחרון, באזור המרכז אירע האירוע המייחס לו לכאורה תקיפה ואיומים. בעת שהותו בכלא גלבוע יוחסו לו 2 עבירות של הפרת סדר ומשמעת ביום 28/06/16, אך מאז לא היו אירועים חריגים.

המשיב סבור כי השהות בכלא גלבוע עושה לו טוב עד כדי כך שהיה מוכן לקבל את המתווה שהציע בית המשפט, להמשיך ולשהות בהפרדה ושתקופת ההפרדה תוארך ותוכל להגיע ל-6 חודשים נוספים, ובלבד שישאר בכלא גלבוע ולא יוחזר למרכז.

על רקע ההתרשמות ונכונות המשיב, ניתנה למבקשת אורכה של 10 ימים להגיב למתווה שהוצע על ידי ביהמ"ש. זאת, לאור העובדה שהסמכות לקבוע את מקום הכלא נתונה, ככלל, לגורמי שב"ס ובמסגרת הוראת הפקנ"צ בעניין הפרדת אסירים (04.03.00), הקובעת כי אסירי הפרדה ינוידו אחת לחצי שנה על פי קביעת ועדת הפרדות.

לאחר בחינת ההצעה נמסר מטעם המבקשת כי היא אינה מקבלת את המתווה המוצע נוכח העובדה שמדובר באסיר אלים, מסוכן ובלתי צפוי.

אני סבור כי העובדה שלמשיב סף גירוי נמוך איננה מחייבת אוטומטית החזקתו בהפרדה, ודאי לא הפרדה מתמשכת, ועוד בהפרדת יחיד.

על גורמי שב"ס לגבש פתרון אחר שייתן מענה לסף הגירוי הנמוך של המשיב, הנובע מקשיים אורגניים ונפשיים. המתווה שהוצע על ידי בית המשפט היה אחד האפשרויות.

לא מצאתי בהודעה המעודכנת של המבקש וגם לא בבקשה סיבה מספקת מדוע לא ניתן להחזיק את המשיב בהפרדת יחיד.

מן המפורסמות הוא שהחזקה בהפרדה הינה האמצעי. יש לנקוט בו רק כאשר לא ניתן להחזיק אסיר בתנאים פחות מכבידים. גישה זו מבוססת על ההנחה שהחזקת אסיר בהפרדה יש בה פוטנציאל ממשי לגרימת נזק לאסיר (ר' רע"ב 6956/09 יונס נ' שב"ס, השופט דנציגר).

מתוך קריאה "בין השורות" של הדו"ח הסוציאלי, ניתן להסיק כי גישה מקצועית יותר כלפי האסיר יש בה כדי להשפיע עליו לטובה ולשפר את התנהלותו. האסיר יכול להיתרם מגישה "מתחשבת" שתיקח בחשבון את ה"רגישות" ואת ה"גולגולת הדקה" שלו.

לפיכך, אני נעתר חלקית לבקשה באופן שתקופת ההפרדה תוארך מיום 19/10/16 עד ליום 31/01/17. במהלך תקופת ההפרדה תבחן המבקשת חלופות אחרות, ולמצער, החזקה בהפרדה זוגית.

לאור טענת המשיב ומבלי לפגוע בסמכות ועדת הפרדות לגבי מקום בית הסוהר בו ישהה, אני מורה שכל זמן שהעותר בהפרדה הוא לא יוחזק בכלא במחוז מרכז.

ניתנה היום, ו' טבת תשע"ז, 04 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.